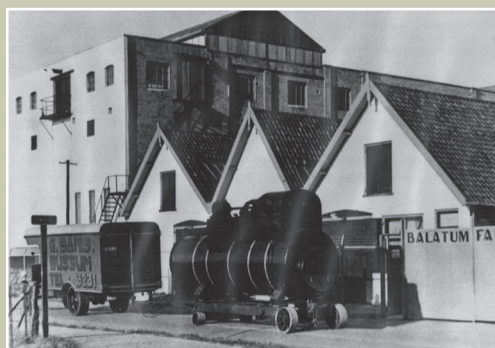

BANIS,

voor al uw
verhuizingen

Bijna iedere Bussumer krijgt vroeger of later te maken met de Firma Banis: voor een verhuizing of om tijdens een verbouwing wat meubels op te slaan. Dat is al meer dan honderd jaar het geval. Ook de Historische Kring Bussum liet zich onlangs vol vertrouwen door dit bedrijf van de Huizerweg naar station Naarden-Bussum verhuizen.

Ik spreek met Anja Banis, die samen met haar man Ad Coppens de directie vormt. Anja: "Dat ik in het bedrijf kwam werken, was niet vanzelfsprekend. Mijn broer Gerard leidde het bedrijf samen met onze vader (Jaap) en mijn man van 1979 tot 1989. Toen gingen mijn ouders het rustiger aan doen en namen wij over. Ik was natuurlijk van kinds af aan al erg betrokken bij de zaak.

Wij woonden bij het bedrijf. Na de lagere school en MULO (de vroegere Mariaschool) bij de zusters van Mariënborg, ging ik naar de kweekschool. Van '69 tot '73 stond ik voor de klas in de vroegere Jozefschool aan de Ceintuurbaan en daarna, tot 1986, was ik onderwijzeres aan een school in Amersfoort. We woonden toen in Leusden. Ik kwam

*De kruiwagen werd een
bondenkar, vervolgens een
bittekar en tenslotte een
tapiissière*

eigenlijk bij het bedrijf omdat ik mijn man zo weinig zag. Hij maakte lange dagen en bleef vaak ook 's avonds in Bussum om de administratie te doen. Je kon in die tijd al wel parttime werken in het onderwijs, maar dan kreeg je geen eigen klas. Dat beviel me niet. Dus toen ik zwanger werd besloot ik full time in het bedrijf te gaan werken. Een paar jaar later namen mijn man ik samen

het bedrijf over. Ik had tevoren nooit gedacht dat ik het zo leuk zou vinden. De afwisseling is enorm: kantoor, telefoon, bij mensen thuis

en hen begeleiden bij een verhuizing. Ik vind dat je dan wel profijt hebt van je opleiding en ervaring. Ik leerde als juf met kinderen en hun ouders omgaan, me in ze te verplaatsen, betrokken te zijn. Ik ben ook

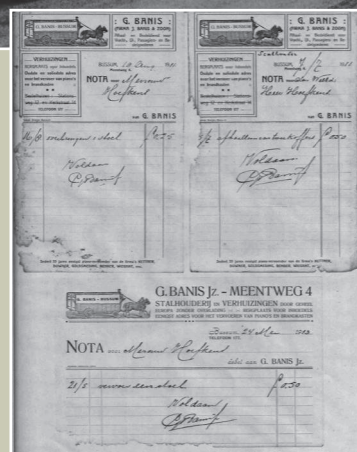
**Jan-Willem
Henfling**

altijd blijven leren: bijzonder onderwijs, orthopedagogiek en later haalde ik mijn ondernemersdiploma en de vakdiploma 's voor beroepsgoederenvervoer. Die zijn nodig om een bedrijf als dit te mogen leiden." De historie van het bedrijf is in 1996 door Ina de Boer gedetailleerd beschreven in het Contactblad (de voorloper van het BHT) en is te lezen op de website van de HKB (*). Hoewel de Banisen geen erfgoeiers zijn komt de familienaam Banis in lokale archieven al voor sedert het ontstaan van de gemeente in 1817. Burgemeester (1821-1850) en caféhouder Hendrik Banis was een telg uit dit geslacht. Het verhuisbedrijf begon vanuit Café Banis, gevestigd aan de Kerkstraat 20, waar nu een Cubaans restaurant zit. De eerste verhuizer was Jacobus, geboren in 1853. Hij begon als blekersknecht, werd stalhouder en ging daarnaast goederen bezorgen, met een kruiwagen. De kruiwagen werd een hondenkar, vervolgens een hittekar getrokken door een paard (ook wel hit genoemd) en tenslotte begin, 20ste eeuw, een 'tapiissière', de eerste echte verhuiswagen, van binnen met jute bekleed, getrokken door twee paarden.

“Mensen zijn zo interessant”

Zijn zoon Gerrit (1879) ging al jong voor hem aan de slag met de hittekar. Hij had grootse plannen en vestigde zich in 1911 als verhuizer op de Meentweg 4 in een voormalige boerderij. In 1912 verbouwde hij deze zodanig dat ook inboedels konden worden opgeslagen. In de stal stonden 4 paarden. Wat kostte een verhuizing toen? In 1916 verhuisde hij een gezin met hun hele hebben en houden van de Singel naar de Brinklaan voor 35 gulden; dat is in geld van nu ongeveer € 300. Dat waren andere tijden! In 1918 werd het bedrijf gemotoriseerd door aankoop van een gebruikte Duitse legertruck, een NAG met massieve banden. Op het frame werd een grote bak voor verhuizingen gemonteerd, maar in de zomer, als Gerrit niemand te verhuizen had, werd de bak vervangen door acht ruime banken voor 40 passagiers: de 'Jan Plezier'. Dat was ook de eerste busdienst in Bussum: voor 25 cent vervoerde hij dagjesmensen van station Naarden-Bussum naar het Zuidoostzeestrand bij Valkeveen, waar toen ook al een speeltuin was. Jaap, geboren in 1915, een van de negen kinderen van Gerrit en zijn vrouw Johanna

Abbing, nam het bedrijf geleidelijk over. Hij was opgeleid als automonteur en onder zijn leiding werd het bedrijf verder gemotoriseerd. Hij had bij het sjouwen en het onderhoud van het wagenpark de steun van zijn broer Gerrit, totdat deze na 22 jaar met rugklachten moest afzwaaien. Tijdens de oorlogsjaren werd er minder verhuisd, maar een van de wagens (op houtgas) werd gebruikt om kinderen naar vakantieadressen in het noorden te brengen en op de terugreis voedsel op te halen en te verdelen onder behoeftige gezinnen in Bussum. Broer Wil, sedert 1955 bij de Wegenwacht, werkte in zijn vrije tijd bij het bedrijf als verhuizer, maar deed vooral het technisch onderhoud aan de verhuishagens. (**)

Ik herinner me onze eigen verhuizing in 1954 nog goed. Van de Nieuwe Englaan naar de Ceintuurbaan. Wij (vier kinderen en mijn moeder) reden mee in een kleine passagierscabine voorin de aanhanger waarin ook onze spullen zaten. In de cabine van de trekker zaten de sjouwers. Hoewel het uitzicht op de achterkant van de trekker niet bijster interessant kan zijn geweest, is de herinnering me bijgebleven. Anja vertelt dat zij met ouders en kinderen zo ook naar het strand gingen. Vader en moeder in de trek-

ker en de kinderen in de aanhangwagen. In die tijd hadden ze geen privé auto. In 1979 breidde het bedrijf uit. Het huidige pand aan het Oosteinde werd feestelijk geopend. De meubelopslag en de afdeling voor het onderhoud van de auto's verhuisde tien jaar later voor een groot deel naar een grote nieuwe hal in Almere in 1989. Anja vervolgt: "Het leuke van het vak van verhuizer is dat je mensen meemaakt in hun privé situatie. Je ziet ze in al hun echtheid. En mensen zijn zo interessant!! Je hoort veel ellende, maar ook enorm veel leuke dingen. Je moet vertrouwen geven, maar je krijgt ook veel vertrouwen terug. Ieder meubelstuk, hoe versleten ook, heeft voor de mensen die we verhuizen een verhaal. Daar ga je dus heel zorgvuldig mee om. Daarom werken we alleen met eigen mensen die door ons zijn opgeleid. En wat ook belangrijk is, is dat de mensen die de inboedel laden, het ook op de nieuwe bestemming afleveren, al is het in het buitenland. Wat dat betreft doen we geen concessies!"

(*) <http://www.historischekringbussum.nl/web/fotogalerie/node/52824>

(**) <http://www.historischekringbussum.nl/web/fotogalerie/node/52788>